לחצן-חניה בחניון ציבורי מחוץ לפסים

עיריית נתניה נגד חיים יחזקאל סיבק

כבוד השופטת סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי

<u>4788-08-17 *נפסק לזיכוי</u>

<u>החונה הואשם בחניה בחניון ציבורי בתשלום שלא בתוך השטחים</u> המסומנים

המאשימה אישרה כי הנאשם חנה בסמוך ל-חומה שאינה צבועה בצבעי בכחול-לבן. זאת כאשר צדדיו המזרחי והמערבי של החניון צבועים כך.

<u>השארת הצד הדרומי ללא כל סימון או שילוט מתאים, המורה לציבור כי מדובר באזור שהחניה בו מחייבת תשלום כמו יתר אזורי החניון, מותירה ספק. ספק זה אינו יכול לעמוד לחובת הציבור</u>... היה על העירייה לסמן ו/או לצבוע את הצד הדרומי,.הקיר/החומה לצידה החנה הנאשם את רכבו בצבעי כחול- לבן או בצבעי אדום לבן,.היה ומבקשת העיריה כי הציבור ימנע מכל חניה במקום.

<u>סעיף 5(ב)(2)</u> לחוק העזר, קובע

"(ב)לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא (2) בתוך אחד השטחים" המסומנים בקווי צבע או באופן אחר – אם יש שטחים מסומנים כאלה

אמנם הנאשם החנה את רכבו במקום שאינו מסומן בקווי צבע אך גם לא מדובר במקום שהחניה נאסרה בו מפורשות על ידי שלט כלשהו.איני יכולה לקבל אף את טענת המאשימה לפיה על בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו לפי <u>סעיף 184</u> לחסד"פ, ולהרשיע את הנאשם בעבירה אחרת של הפרעה לתנועה, עבירה על <u>סעיף 5(ג)(1)</u> לחוק העזר.

סעיף 184 ל<u>TON"9</u> קובע כי: "בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום."

לא הוכחו בפני ברמה הנדרשת, יסודו העבירה. כך שלא ניתן לומר כי אשמתו של הנאשם בעבירה זו נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפניי. כמו כן, לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני עבירה זו.

אוסיף ואציין כי לו הייתה חניה בחלק הדרומי מפריעה לתנועת הרכבים או ליציאתם מהחניון היה על העירייה למנוע הפרעה אפשרית זו על ידי נקיטת האמצעים שציינתי לעיל. כלומר- לצבוע את חלקה התחתון של החומה בצבעי אדום-לבן או להציב שילוט מתאים. משלא פעלה כך העיריה.הספק עומד לצד הנאשם.לאור האמור, מצאתי לזכות הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום מחמת הספק.